

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 129

гр. София, 10.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 10.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **4283** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.1 от ЗОДОВ

Образувано е по искова молба на Н. М. Н. ОТ ГР. С. СРЕЩУ ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР- ГР. С. за заплащане на обезщетение за претърпени вреди в размер на 700 000 лева вследствие отмяна на Разпореждане от 26.04.2014 година на Полицейски орган при РУП- Т., издадено срещу Г. В. Н.

Ищецът е поискал предоставяне на правна помощ по реда на чл.95 от ГПК с молба от 23.12.2021 година, както и удължаване с три месеца на срока за представяне на доказателства.

Настоящият съдебен състав намери искането на ищеца за предоставяне на правна помощ за неоснователно. На първо място, ищецът е упълномощил адвокат Н. М. да осъществява процесуално представителство по делото на ищеца. На второ място, правната регламентация на правната помощ се намира в ГПК- чл.95 и следващите, Закона за правната помощ и Наредбата за изплащане на правната помощ. По силата на чл.94 от ГПК, правната помощ се състои в осигуряване на безплатна адвокатска защита.

Съгласно разпоредбата на чл.95,ал.1 от ГПК молбата за правна помощ се подава до съда в писмена форма, пред който делото е висящо. Писмента форма се счита спазена, дори и когато е направено искане в съдебно заседание и същото искане е надлежно протоколирано.. От анализа на тази правна разпоредба е видно ,че и искането за предоставяне на правна помощ винаги и безусловно принадлежи на страната по делото. Задължение на съда по силата на чл.99 от ГПК е да напътва страните за правната помощ-съдът информира страните за техните законни права и задължения във връзка с правната помощ,както и за правните последици при неизпълнение на задълженията им. Видът и обхватът на правната помощ е визиран в нормата на чл.21 от Закона за правната помощ, според която видовете правна помощ са- консултация с

оглед постигане на споразумение преди започване на съдопроизводството или за завеждане на дело, подготовка на документи за завеждане на дело, процесуално представителство, представителство при задържане по [чл. 72, ал. 1](#) от Закона за Министерството на вътрешните работи и по [чл. 16а](#) от Закона за митниците. Следва да бъде посочено, че системата за правна помощ обхваща и случаите, когато страната по административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

Критериите, по които съдът преценява наличието на основания за предоставяне на правна помощ при липса на средства у страната да си осигури адвокатска защита. Липсата на средства за адвокатско възнаграждение се преценява при съобразяване на условията, визирани в нормата на чл.23,ал.3 от Закона за правната помощ, според която по граждански и административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи, съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Съдът формира преценката си, като взема предвид - доходите на лицето или на неговото семейство, имущественото състояние, удостоверено с декларация, семейното положение, здравословното състояние, трудовата заетост, възрастта, други обстоятелства.

В конкретния случай, самият ищец е юрист, сам е упълномощил адвокат М. , която осъществява безплатно процесуално представителство по делото по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата, сам се явява в съдебно заседание, няма доказателства , че ищецът не може да осъществява защитата по делото ли пък ,че адвокатата М. се е отказала от процесуалното представителство или пък е налице отказ от страна на самия ищец, а и е налице упълномощаване на адвокат, който осъществява процесуалното му представителство по делото. След като има упълномощен адвокат, ищецът е юрист , настоящият съдебен състав намира , че не са налице основанията за предоставяне на правна помощ, защото самият ищец не се нуждае от такава правна помощ. Нещо повече дори, настоящият съдебен състав намира, че така подаденото искане за предоставяне на правна помощ представлява наистина злоупотреба с права- това е шесто по ред искане за предоставяне на правна помощ и то след като съдът вече е постановил съдебен акт.

Съдът намира искането на ищеца за предоставяне на тримесечен срок да организира защитата си за неоснователно, тъй като ищецът има процесуалната възможност да организира защита си- същият сам юрист и действащ адвокат, има адвокат-и то редовно упълномощен.Сроковете за подаване на жалби са преклузивни и съдът не притежава правомощия да удължава с три месеца срокове за подаване на касационни жалби, още повече,че не само ищецът, но и цялото население на РБ работи и живее в извънредна епидемична обстановка,съдът правораздава в тази обстановка и няма как за всички да действат предвидените в закона срокове, а само за ищеца и за неговия адвокат да действат други, базирайки се и позовавайки се на тази обявена извънредна епидемична обстановка.

Воден от гореизложеното и на основание чл.163,АПК,вр.с чл.171 АПК, Административен съд-София-град

О П Р Е Д Е Л И :

Отхвърля исканията на ищеца за предоставяне на правна помощ по реда на чл.95 от ГПК, както и искането за предоставяне на тримесечен срок да организира защитата си по Заявление от 23.12.2021 година.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се изпрати на страните.

Определението подлежи на обжалвана с частна жалба пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от получаване на препис от същото/ в частта на отказ за предоставяне на правна помощ, а в останалата част не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: